

grafsteen in Gotland, waarschijnlijk uit de vierde eeuw en tentoongesteld op de runenafdeeling. Een eenigszins beschadigd tegenhanger van het muntstuk van goudblik uit Vadstena is in Zweden meer dan een jaar geleden in de buurt van Närke gevonden.

De inhoud van een reeks van glazen kasten geeft een indruk van de ongelijke arbeidswijze, die bij de bewerking van vuursteen en andere steensoorten in zwang was. In de afdeeling, aan den bronzen tijd gewijd, ziet men evenzoo allerlei vondsten, die de behandeling van het brons belichten; de verschillende giettechnieken leert men kennen uit gietvormen, smeltkroezen, mislukte gietsels, bronzen gietstukken enz. Een vitrine aan het steenen tijdperk gewijd geeft door schedels en andere gevonden beenderen een blik op de verschillende menschenrassen, die in den Steentijd in Zweden vertegenwoordigd waren. Het meest voorkomende was het groote langschedelige menschentype, dat thans nog het meest verbreid is: het Noorsche ras. Maar wij vinden ook een kortschedelig menschensoort, een eigenaardige afwijking hiervan, het z.g.n. Borrebytype, dat vooral door een hoog gevormde kruin gekenmerkt is. Aan een stuk gevonden been kan men zien, dat ook drieduizend jaar geleden de menschen reeds aan jicht leden.

De trots van het museum zijn de kostbare vondsten van gouden en zilveren voorwerpen. Deze heeft het vooral in zijn bezit gekregen door de bijna 200 jaar oude wet, die zegt, dat de vinder van een dergelijk voorwerp verplicht is de vondst aan den staat af te staan tegen vergoeding van een en een achtste maal de geheele metaalwaarde van het voorwerp. Een groot aantal gouden armringen uit den bronstijd zijn bewaard; het voorromeinsche ijzeren tijdperk heeft geen goud bezeten, maar daarentegen stammen verschillende gouden sieraden weer uit het ijzeren tijdperk der Romeinen, zooals vinger-, arm- en halsringen en sieraden met parelen. Een werkelijk gouden tijd was de vijfde en het begin van de zesde eeuw. In groote hoeveelheid stroomden immers de schatten, die toenmaals door de Germanenstammen van de Romeinen werden verkregen naar de rasgenooten in het Noorden. Zoo zijn honderden gouden munten, geslagen door Oost- en West-Romeinsche keizers op de groote Oostzeeeilanden, Oland en Gotland, terecht gekomen. Veel goud in den vorm van ringen of staven kan beschouwd worden als betalingsmiddel te zijn geweest, doch het meeste is tot sieraden verwerkt. En het bewijs, dat in Zweden een zeer hoogstaande goudsmeedkunst bestond bezit men bijv. in de drie groote halskragen van goudbies met opgelegde filigraanfiguren (afbeeldingen van dieren en menschen), die gevonden zijn in Västergotland en op Öland. Vier kilogram zware gouden halsringen leveren het bewijs van grooten rijkdom in die tijden. Een van deze ringen behoort met een stuk met filigraan versierd beslag van een zwaardschede tot een